

Griffinummer 213 /2018
Datum van uitspraak 29 JANUARI 2018
Notitienummer parket DE66.RW.103100/15/GESW2

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

EISER TOT HERSTEL

327 ▪ DE WOONINSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van het Vlaams Gewest, met kantoor gevestigd te 9000 Gent, Virginie Lovelinggebouw, Koningin Maria Hendrikaplein 70 bus 93;

⇒ Ter terechtzitting van 27 november 2017 vertegenwoordigd door mr. S. Suys loco mr. V. Tollenaere, advocaat te Gent

BURGERLIJKE PARTIJEN

328 ▪ Mter. met kantoor te
handlend in zijn hoedanigheid van
bewindvoerder van , wonende te

⇒ Ter terechtzitting van 27 november 2017 vertegenwoordigd door mr. G. Vaerewyck, advocaat te Temse

329 ▪ , wonende te

⇒ Ter terechtzitting van 27 november 2017 vertegenwoordigd door mr. G. Vaerewyck loco mr. F. Amelinckx, advocaat te Temse

BEKLAAGDEN

330 1. gepensioneerde, geboren te
op wonende te

331 2. bediende, geboren te
op wonende te

332 3. , zonder gekend
beroep, geboren te op wonende te

3334. ; ondernemingsnummer ; met
maatschappelijke zetel te ;

⇒ Ter terechtzitting van 27 november 2017 allen vertegenwoordigd door mr. L. De Block, advocaat te Lokeren

1. TENLASTELEGGINGEN

A.

de eerste, de tweede, de derde en de vierde

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 205§1 al 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, zoals gewijzigd door het Decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft, vanaf 11.08.2013

in het pand gelegen te ; kadastraal gekend als :

eigendom van ; geboren te ; op
wonende te ; bij aankoopakte van
verleden door notaris

een ongeschikte en onbewoonbare woning op het gelijkvloers met nr. te hebben verhuurd
aan ; en ;

Te ; in de periode van 05.05.2014 tot en met 07.01.2016 (st. 2-4, 12-28, 43-45)

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43 Bis S.W.B.

De eerste, de tweede, de derde en de vierde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 9.300 euro, zijnde

hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

-tenlastelegging A: huuropbrengst gedurende de periode 05.05.2014 tot 07.01.2016 of 20 maanden aan een maandelijks huurprijs van 465 euro = 10.455 euro in hoofde van de eerste, de tweede, de derde en de vierde

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 27 november 2017.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

De rechtbank verbetert in de dagvaarding en

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 29 oktober 2015 gaat de wooninspectie over tot controle van een pand gelegen aan de , een woning die eigendom is van eerste, tweede en derde beklagde. Op 5 mei 2014 was er al een eerdere tussenkomst geweest. Die dag ging een onderzoeker van het agentschap Wonen-Vlaanderen ter plaatse. Hij stelde vast dat de woning niet voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten. De woning behaalde een totaal van 81 strafpunten. De gewestelijk ambtenaar adviseerde op 16 juni 2014 de ongeschikt- en onbewoonbaarheid. De woning werd op 16 september 2014 ongeschikt en onbewoonbaar verklaard door de burgemeester. Nadien werd vastgesteld dat de bewoning werd verder gezet.

Ter plaatse trof de wooninspectie op 29 oktober 2015 de volgende personen aan:

- o | . geboren op : te , nationaliteit: |
- o | , geboren op : te , nationaliteit: |

Aan het gebouw werden geen gebreken vastgesteld. Anders ligt het voor de woning. Daar werden de volgende gebreken aan vastgesteld.

- o In de keuken zijn aan het plafond naast het raam sporen van condenserend vocht met schimmelvorming.
- o Het houten buitenschrijnwerk aan de achterzijde is verweerd. Verdere behandeling is noodzakelijk.

- o De vloerbekleding in de leefkamer is weggenomen. Een werkmans die aanwezig was in het pand, in opdracht van de eigenaar, werd gevraagd om nieuw laminaat te plaatsen. Deze voerder ter plaatse vochtmetingen uit. Daaruit blijkt dat er nog veel restvocht in de draagvloer aanwezig is. Dit moet uitdampen alvorens de nieuwe vloerbekleding te kunnen plaatsen.
- o De laminaatvloer in slaapkamer 2 (achterzijde) duwt op in het midden van de kamer. De afwerking aan de deur is onvoldoende degelijk.
- o Aan de lavabo in de wc zijn aan de muur lichte sporen van schimmelvorming.
- o In de zekeringkast zijn ongebruikte zekeringenhouders aanwezig waarvan de delen die onder spanning kunnen staan niet afgeschermd, hierdoor zijn elektrische contactpunten aanraakbaar.
- o In de leefkamer is een gaskachet opgesteld waarvan de rookgasafvoer onvoldoende is verdicht aan de schouwzijde. De leefkamer is bovendien niet voorzien van een onderverluchting, die rechtstreeks naar de buitenlucht uitmondt, die dient als aanvoer van lucht voor de veilige werking van verbrandingstoestellen met een open verbranding.
- o De oude luchtverwarmingsketel werkt niet. De kanalen ter verdeling van de warme lucht vertonen aan de uitblaasmonden in de vloer vervuiling en sporen van vocht.
- o De woning is niet op elke bouwlaag uitgerust met minstens één rookmelder als vermeld in artikel 2, 2° van het decreet van 1 juni 2012 houdende de beveiliging van woningen door optische rookmelders.

De woning heeft een totaal van 42 punten op het technisch verslag (deel B + C) en is dus ongeschikt.

Omwille van de ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's voor de bewoners, is de woning eveneens onbewoonbaar. De bezettingsnorm van de woning is gelijk aan 5 personen. Dit betekent dat de woning zonder de hoger opgesomde en beschreven gebreken, op basis van het aantal woonlokalen (4) en de netto-vloeroppervlakte (84,5 m²) geschikt is voor bewoning door maximaal 5 personen.

Uit verhoor van de bewoners blijkt dat betrokkenen ongeveer 3 jaar in de woning verblijven met een schriftelijke huurovereenkomst. De huurprijs bedraagt 440€. Verhoorde staat onder bewindvoering en betaalt de helft van de huur, haar echtgenoot de andere helft. Beide ontvangen een invaliditeitsuitkering. Via het Woonbureau vond men de woning. Er is geen huurachterstal, enkel de indexering werd niet betaald. Bij de zoektocht naar de woning vond men de woning in orde en dacht men niet dat er gebreken konden zijn. Nadien heeft men alsnog een woningkwaliteitsonderzoek aangevraagd. Er zijn ten gevolge van dit onderzoek slechts beperkte werken uitgevoerd. De vloer wordt op heden gelegd op vraag van de bewoners. Via de bureaus en via het internet vernam men dat het pand te koop staat. Men stelt dat men de woning vond via woonbureau en dat het huurcontract werd afgesloten via het bureau.

Door de wooninspectie werd een herstelvordering uitgebracht.

- Het uitvoeren van werken om het pand te laten voldoen aan de minimale kwaliteitsvereisten.
- Binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak.

- Met een dwangsom van 150 euro per dag vertraging wanneer de veroordeling niet binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd.
- Met de machtiging aan de wooninspecteur om ambtshalve in het opgelegde herstel te voorzien
- Met machtiging om de kosten bedoeld in artikel 17bis § 2 van de Wooncode te verhalen op de veroordeelde.
- Het vonnis dient uitvoerbaar bij voorraad te worden verklaard.

Eerste beklagde verklaart in verhoor het volgende.

- Hij is samen met zijn twee zussen eigenaar van het pand. Zijn zussen trekken zich van de verhuur niets aan.
- Hun vader stond tot aan zijn dood in voor het beheer en de verhuur van de appartementen samen met het woonbureau. Zij zijn dood hebben zij het overgenomen.
- De verhuur aan de huidige huurders gebeurde via het Woonbureau. Deze firma staat in voor het zoeken van de geschikte kandidaten voor de woning.
- De woning wordt verhuurd voor 465 euro per maand. De betaling gebeurt regelmatig.
- Het was moeilijk om vakmensen te vinden om de nodige herstellingen op korte termijn uit te voeren.
- De aangehaalde gebreken heeft hij ofwel niet vastgesteld (condenserend vocht met schimmelvorming, afwezigheid van rookmelders), zijn hersteld (afwerking draagvloeren, elektrische voorzieningen, nieuwe ketel) of zal hij laten herstellen (verweerd schrijnwerk). De kachel werd door de bewoners zelf geplaatst.

De verantwoordelijken van het woonbureau wensten niet in te gaan op de vraag tot verhoor.

Bij nacontrole op 3 juli 2017 blijkt de woning te voldoen aan de elementaire kwaliteitsvereisten.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft: waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechtervoldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

De strafrechtelijke aansprakelijkheid van de rechtspersoon geldt voor alle misdrijven die gepleegd werden ter verwezenlijking van het doel, ter waarneming van zijn belang of voor zijn rekening en dus ook voor inbreuken inzake de Vlaamse Wooncode .

- Wat de materiële toerekening betreft moet er een intrinsiek verband zijn tussen het misdrijf enerzijds en de verwezenlijking van het doel van de rechtspersoon en de waarneming van de belangen van de rechtspersoon anderzijds.
- Wat het intentioneel element van het misdrijf betreft moet worden aangetoond dat het misdrijf voortkomt uit een opzettelijke beslissing genomen binnen de rechtspersoon of dat er een nalatigheid is op het niveau van de rechtspersoon die in causaal verband staat met het misdrijf. Men beoogt de hypothese waarin een gebrekkige interne organisatie van de rechtspersoon, onvoldoende opleiding of begeleiding van het personeel, onvoldoende veiligheidsmaatregelen of onredelijke budgettaire beperkingen de voorwaarden gecreëerd hebben die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt. Een occasionele tekortkoming kan de rechtspersoon niet worden toegerekend: zelfs binnen de meest zorgvuldig georganiseerde rechtspersoon kan een misdrijf nooit helemaal worden uitgesloten. De rechtbank kan zich voor het vaststellen van het moreel element steunen op de gedragingen van de bestuursorganen van de rechtspersoon of haar gezagsdragers, die onder meer een natuurlijke persoon kunnen zijn. Als het strafbaar feit door een vennootschap is gepleegd is het opzet genoegzaam bewezen door de vaststelling dat de leidinggevende organen kennis hadden van het opzet om de schuldige handeling te stellen en daarmee hebben ingestemd. Het opzet van de rechtspersoon kan ook worden afgeleid uit zijn kennis van eerder vastgestelde inbreuken op dezelfde regelgeving. Zodra de rechtspersoon weet heeft van een inbreuk, moet hij er alles aan doen om herhaling van deze inbreuk in de toekomst te voorkomen.
- Wat betreft de natuurlijke persoon moet er worden onderzocht of de natuurlijke persoon wel enige invloed kon aanwenden om de overtredingen van de wet te beletten of te voorkomen. Er moet ook aan de natuurlijke persoon een individuele fout kunnen worden aangewreven.

Gelet op de materiële gegevens van het strafdossier, de verklaringen van eerste beklagde alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat beklagden zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlastelegging en dienen deze feiten hem dan ook te worden toegerekend. Beklagden verhuurden immers een pand dat niet voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten van de Vlaamse Wooncode en hebben zich dus niet gedragen zoals van normaal en zorgvuldige verhuurders mag worden verwacht.

Voor het realiseren van het misdrijf van de artikelen 5 § 1, 4° en 20 § 1, lid 1 van de Vlaamse wooncode is geen algemeen opzet vereist. Onachtzaamheid is voldoende als moreel element. Het is voldoende als aan de verhuurder (eerste, tweede en derde beklagde) een gebrek aan voorzichtigheid of aan voorzorg kan verweten worden, zonder dat vereist is dat hij wetens en willens een gebrekkige kamer of woning heeft verhuurd. Het gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid voor de tussenpersoon – zoals vierde beklagde - bestaat er in dat de verantwoordelijke voor de verhuur van woning heeft nagelaten te controleren of de woning wel aan de woonkwaliteitsnormen voldeed en dus of zij wel verhuurd mocht worden.

De feiten kunnen aan eerste, tweede, derde en vierde beklagde materieel en moreel worden toegerekend, in hoofde van eerste, tweede en derde beklagde als verhuurders en in hoofde van vierde beklagde als professioneel tussenpersoon.

3.3. Straftoemeting

De feiten in hoofde van eerste, tweede, derde en vierde beklagde, zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de hegeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. Illegale verhuring van onbewoonbare panden en krotwoningen betekent een ernstige inbreuk op de veiligheid van de bewoners en op hun levenskwaliteit. Dergelijk handelen maakt een inbreuk op een fundamenteel grondrecht, nl. het recht op een menswaardig leven, zoals gewaarborgd door artikel 23 van de grondwet. Beklagden dienen hun taak als verhuurder / tussenpersoon inzake verhuring ernstiger te nemen: de verhuurde woningen dienen te voldoen aan de vereisten van de Vlaamse wooncode en mogen niet ter beschikking gesteld worden in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

Eerste, tweede, derde en vierde beklagde hebben een blanco strafregister. Op de vraag tot opschorting van eerste, tweede en derde beklagde wordt niet ingegaan, gelet op:

- de ernst van de feiten. De ten laste van beklagden bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan beklagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van beklagden dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getoereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn;
- het feit dat aan beklagden thans enkel een geldboete wordt opgelegd en hun sociale reclassering bijgevolg helemaal niet in het gedrang komt.

Het past om elk van de beklagden de minimumgeldboete op te leggen. Aangezien de vierde beklagde een rechtspersoon is, zijn de artikels 7bis en 41bis Sw. van toepassing en dienen de geldboeten als volgt te worden geconverteerd:

|

- *“wanneer de wet op het feit vrijheidsstraf én geldboete stelt of één van de straffen alleen: een geldboete van minimum 500 frank (thans euro) vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de minimum vrijheidsstraf, doch niet lager dan de minimumgeldboete op het feit gesteld (met dit laatste wordt dus bedoeld, de geldboete gesteld op de incriminatie voor natuurlijke personen); en van maximum 2.000 frank (thans euro) vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de maximum vrijheidsstraf, doch niet lager dan het dubbele van de maximumgeldboete op het feit gesteld”;*
- *“wanneer de wet op het feit enkel geldboete stelt: geldboete met minimum en maximum als door de wet op het feit gesteld”.*

In hoofde van de eerste, tweede, derde en vierde beklagde wordt door het openbaar ministerie schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring gevorderd van een bedrag van 10.455 euro, waarmee voldaan werd aan artikel 42 en 43bis van het Strafwetboek.

Bij de begroting van de vermogensvoordelen dient de rechtbank geen aftrek te doen van de kosten die verbonden zijn aan het plegen van het misdrijf, noch van de aankooprijks van de goederen die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt, ongeacht of die goederen al dan niet wettelijk zijn verkregen of in bezit zijn van de beklagde. De berekening van dit bedrag is gebaseerd op de door de beklagden genoten huurinkomsten.

Het door beklagden genoten vermogensvoordeel wordt begroot op 20 maanden x 440 euro / maand = 8.800 euro. Hiervan wordt de helft verbeurd verklaard, dus 4.400 euro te verdelen over de vier beklagden dus elk 1.100 euro.

Het bekomen vermogensvoordeel maakt inherent deel uit van het bewezen verklaarde misdrijf. Het gaat dan ook niet op om het misdrijf als bewezen te verklaren en dan te zeggen dat men de bekomen voordelen mag behouden. Dit is een bijkomend signaal naar elk van de beklagden om hen bewust te maken dat dergelijke misdrijven niet lonend zijn.

De bijdrage bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, heeft een eigen karakter en is geen straf, zodat op die bijdrage bijgevolg artikel 7 EVRM en artikel 2 Strafwetboek niet van toepassing zijn; de verhoging van de opdecimes waarmee deze bijdrage moet worden vermeerderd, gaat dan ook in vanaf de inwerkingtreding van de wet die ze voorschrijft, ongeacht het tijdstip waarop het misdrijf is gepleegd. Met ingang van 1 januari 2017 werd in artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten het woord vijftig vervangen door het woord zeventig. Deze nieuwe opdecimes, ongeacht of ze nu hoger of lager zijn moeten vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk toegepast worden op de bijdrage voor het slachtofferfonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimes invoerde.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Burgerlijke partijstelling van | en Mr. | : , handelend in zijn hoedanigheid van bewindvoerder van

Volgens 499/7, § 2, 7° van het burgerlijk wetboek is geen machtiging van de vrederechter nodig voor een optreden in rechten van de bewindvoerder in het kader van een burgerlijke partijstelling voor de strafrechter.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

De materiële schade wordt als volgt begroot:

- De helft van de huurprijs:	4.400 euro
- Het meerverbruik van de nutsvoorzieningen:	250 euro
- Morele schade:	500 euro
TOTAAL:	5.150 euro

Meer intresten vanaf 07.03.2015, meer een RPV begroot op 1080 euro. De verbeurd verklaarde zaken worden toegewezen aan de burgerlijke partij. De burgerlijke partij heeft dus recht op 5.150 euro onder aftrek van wat zij zullen verkrijgen in gevolge de toewijzing van de verbeurd verklaarde vermogensvoordelen.

4.2. Ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen

Omdat de door de beklaagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

4.3. Herstelvordering

De rechtbank stelt vast dat de door de wooninspecteur ingediende herstellvordering zonder voorwerp is.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 190ter, 194, 195, 226, 227;
Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 65, eerste lid, 66, 79, 80;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet
07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake
justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel);
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,
Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).

UITSpraak

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK

De rechtbank verbetert in de dagvaarding en

OP STRAFGEBIED

1.

De rechtbank VERKLAART eerste beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT eerste beklagde tot een GELDBOETE van ZESHONDERD EURO, verhoogd met 50 decimen (x 6) of 3.600,00 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

De rechtbank verleent eerste beklagde GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van vierhonderdvijftig euro, verhoogd met 50 decimen (x 6) of 2.700,00 euro van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst eerste beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Verbeurdverklaring

Verklaart eerste beklagde verbeurd van 1.100 euro aan vermogensvoordelen.

De rechtbank wijst dit vermogensvoordeel toe aan de burgerlijke partijen.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van eerste beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciemmen verhoogd, 200,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt eerste beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

2.

De rechtbank VERKLAART tweede beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT tweede beklagde tot een GELDBOETE van ZESHONDERD EURO, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of 3.600,00 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

De rechtbank verleent tweede beklagde GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van vierhonderdvijftig euro, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of 2.700,00 euro van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst tweede beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Verbeurdverklaring

Verklaart tweede beklagde verbeurd van 1.100 euro aan vermogensvoordelen.

De rechtbank wijst dit vermogensvoordeel toe aan de burgerlijke partijen.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van tweede beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciemmen verhoogd, 200,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt tweede beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

3.

De rechtbank VERKLAART derde beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT derde beklagde tot een GELDBOETE van ZESHONDERD EURO, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of 3.600,00 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens derde beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

De rechtbank verleent derde beklagde GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van vierhonderdvijftig euro, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of 2.700,00 euro van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Verbeurdverklaring

Verklaart derde beklagde verbeurd van 1.100 euro aan vermogensvoordelen.

De rechtbank wijst dit vermogensvoordeel toe aan de burgerlijke partijen.

Wijst derde beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van derde beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciemmen verhoogd, 200,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt derde beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

4.

De rechtbank VERKLAART vierde beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT vierde beklagde tot een GELDBOETE van DRIEDUIZEND EURO, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of 18.000,00 euro;

De rechtbank verleent vierde beklagde GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van tweeduizendzevenhonderdvijftig euro, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of 16.500,00 euro van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst vierde beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Verbeurdverklaring

Verklaart vierde beklagde verbeurd van 1.100 euro aan vermogensvoordelen.

De rechtbank wijst dit vermogensvoordeel toe aan de burgerlijke partijen.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van vierde beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciemmen verhoogd, 200,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt vierde beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

Kosten

VEROORDEELT eerste, tweede, derde en vierde beklagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van 407,97 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED

- ✓ Burgerlijke partijstelling van _____ en Mr. _____
handelend in zijn hoedanigheid van bewindvoerder van _____

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en deels gegrond.

De rechtbank veroordeelt eerste, tweede, derde en vierde beklagde hoofdelijk om aan de burgerlijke partijen het bedrag van 5.150 euro te betalen, onder aftrek van de toegewezen vermogensvoordelen, en te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke rentevoet vanaf 07.03.2015 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten, begroot op 1080 euro rechtsplegingsvergoeding.

- ✓ Overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

- ✓ Herstelvordering

De rechtbank stelt vast dat de herstelvordering zonder voorwerp is.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
NEGENENTWINTIG JANUARI TWEEUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
V. Kochuyt, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS

Griffie rechtbank eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde

Datum :

COR nr.

16 bladzijden x 5,90 EURO

Betaalde rechten 5,90 EURO

De Griffier,

Vrij van rechten